

Йшов мольфар по полю бою
Сипав сльозами, як сіллю
А на полі вбиті вої та вугілля
Брав мольфар в долоні землю
Шепотів землі: я мушу
Видував у попіл темний свою душу

Нене, нене, земле моя
Сил додам мольфара жертві
Ну на що тобі герої мертві?
Та мовчить земля в долонях
Вкрита сльозами, як сіллю
І мольфар у полі стогне від безсилля
В очереті вої стигнуть
Кожний мов зове до себе
Став між ним на коліна, очі в небо
Не карай мольфара, Боже
Це твої полегли діти
Я ж не ти і все, що можу – хоронити

Плаче, наче вітер, мольфар
В шинку гуляє трунар – це війна!
Не сумуй, козаче мольфар
Ми піднялись вище хмар, щойно!
Плаче, наче вітер, мольфар
В шинку гуляє трунар – це війна!
Не сумуй, козаче мольфар
Ми піднялись вище хмар, щойно!

Вкрила в полі земля воїв
А мольфар, сухий від спеки
Обертає чорну зброю на лелеки
Б'юсь об небо, наче в дах я
Боже, допоможи, благаю!
Відпусти їм все, як птах я відпускаю!
Все, що скажеш, все, що треба
Я віддам за їхні крила
А лелек нема у небі – полетіли

Плаче, наче вітер, мольфар
В шинку гуляє трунар – це війна!
Не сумуй, козаче мольфар
Ми піднялись вище хмар, щойно!
Плаче, наче вітер, мольфар
В шинку гуляє трунар – це війна!
Не сумуй, козаче мольфар
Ми піднялись вище хмар, щойно!

Йшов мольфар по полю бою
Сипав сльозами, як сіллю
А на полі вбиті вої та вугілля